

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010638
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3814010638.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Samaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. septembra 2019 prejednal odvolanie obžalovaného

P. M.,

nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom F., Q. č. XXX/XX, prechodne bytom H. XX/DG/X, XXXX D., H.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/183/2014 zo dňa 20. februára 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. f), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku výrok o náhrade škody.

Odvolanie obžalovaného sa na tento výrok odkazuje.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný P. M. uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods.1,2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistený deň v marci XXXX v rodinnom dome na P. ulici číslo XXX/XX v U., okres F., v úmysle obohatiť sa na škodu poškodeného U. O. prisľúbil mu vybaviť právne služby pre väzobne trestne stíhaného syna poškodeného G.. U. O. a jeho prepustenie z väzby za sumu 10.000 eur, hoci vedel, že nemá možnosť právne služby a prepustenie syna poškodeného z väzby vybaviť, čím poškodenému U. O. spôsobil škodu 10.000 eur.

Bol za to odsúdený podľa § 221 ods.2 Trestného zákona, § 38 ods.3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov. Podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods.1 Trestného zákona mu bol výkon uloženého trestu podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd obžalovaného zaviazal k povinnosti nahradiť poškodenému U. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., P. č. XXX/XX škodu vo výške 10.000 eur.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním podaným v zákonnej lehote napadol obžalovaný. V dôvodoch odvolania písomne vypracovaných jeho obhajcom uviedol, že hoci súd správne uvádza, že obžalovaný je usvedčovaný svedeckými výpoveďami svedkov manželov O., ale treba pripomenúť, že sú blízkymi osobami, a preto ich výpovede nemožno považovať za absolútne objektívne. Výpoveď svedkyne F.. Y. O. je založená na tom, čo svedkyňa povedala poškodený. Teda skutočnosť, že poškodený jej povedal o tom, že dal obžalovanému 10.000,- Eur svedkyňa nevnímala vlastnými zmyslami, iba sa to sprostredkovane dozvedela. Preto ak súd zahŕňa túto jej výpoveď ako

usvedčujúcu proti obžalovanému takýto postup je nesprávny. Ohľadom znaleckého posudku znalca z odboru písmoznalectvo obžalovaný namieta, že hoci je záverom znaleckého posudku to, že listiny písal obžalovaný, nevyplýva z nich z akého obdobia tieto texty pochádzajú, resp. že boli adresované poškodenému v čase, keď mal poškodený syna vo väzbe. Ani dokazovanie ohľadom výšky škody nemožno považovať za dostatočné, nakoľko výška uplatneného nároku sa odvíja výlučne od svojvoľne poškodeného a jeho manželky ako svedkyne. Odovzdanie hotovosti vo výške 10.000,- Eur nie je podložené iným dôveryhodným dôkazom. Navrhol preto, aby krajský súd rozsudok zrušil a rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por. zamietnuť ako nedôvodné a zrušiť v rozsudku výrok o náhrade škody. Obhajca obžalovaného predložil súdu civilný rozsudok Okresného súdu Prievidza, ktorým bol poškodenému nárok na náhradu škody priznaný v civilnom konaní vo výške 10.000,- Eur, a navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovaného, pričom poukázal na písomné dôvody odvolania. Zároveň navrhol doplniť dokazovanie výsluchom obžalovaného, ktorý nebol po vznesení obvinenia vo veci vypočutý.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je sčasti dôvodné, avšak len čo sa týka výroku o náhrade škody.

Krajský súd na verejnom zasadnutí oboznámil obhajcom predložený rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14C/185/2014 zo dňa 02.11.2017, právoplatný dňa 16.12.2017. Z tohto vyplynulo, že poškodenému U. O. bolo v civilnom konaní priznaných 10.000,- Eur, ktoré mu je povinný zaplatiť obžalovaný P. M. s úrokmi z omeškania, pričom sa jednalo o sumu, ktorú obžalovaný vylákal od poškodeného za účelom vybavenia prepustenia syna poškodeného z väzby na slobodu. V civilnom rozsudku sa zároveň konštatuje, že P. M. nárok U. O. vyslovene nepoprel.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa a orgánov činných v trestnom konaní v tomto smere obžalovaným bola vytkaná skutočnosť, že nebol po vznesení obvinenia vypočutý. Odvolací súd však nezistil chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa ohľadom viny vykonal všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, a aj odvolací súd vychádzajúc z danej dôkaznej situácie sa v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvého stupňa ohľadne skutkového stavu tak, ako sú tieto uvedené v odvolaní napadnutom rozsudku. Prvostupňový súd tieto dôkazy aj správne vyhodnotil.

Obžalovaný v prípravnom konaní najskôr v postavení obvineného vypovedal iba k osobe, sťažnosť voči uzneseniu o vznesení obvinenia si nepodal, a k samotnému skutku využil svoje právo nevypovedať. Neskôr pri realizácii európskeho zatýkacieho rozkazu pred súdom už poprel spáchanie skutku v celom rozsahu, ale ku skutku sa podrobne vyjadril. Neobstojí teda námietka obžalovaného, že nebol vo veci vypočutý po vznesení obvinenia, keďže mu taká možnosť bola daná nielen v prípravnom konaní, ale aj pred súdom. Samotné ignorovanie pojednávania súdu /celkovo súd vytýčil vo veci 9 hlavných pojednávaní, na ktoré sa obžalovaný nedostavil/ zo strany obžalovaného nemôže byť v žiadnom prípade posudzované ako odňatie mu práv v trestnom konaní, ale naopak, ako jeho osobný postoj tieto svoje práva nevyužiť, hoci mu ich uplatnenie v trestnom konaní bolo v plnej miere umožnené. Preto krajský súd zamietol návrh obžalovaného na jeho opätovné vypočutie.

Poškodený U. O. a jeho manželka T. O. od začiatku trestného stíhania jednoznačne usvedčovali obžalovaného zo skutku. Obaja boli riadne poučení ako svedkovia o povinnosti vypovedať pravdu a nič nezamľčovať, a o následkoch krivej výpovede. Poškodený U. O. na svojich tvrdeniach zotrval aj pri konfrontácii tvárou v tvár obžalovanému. Ich výpovede podporila aj svedkyňa - F. Y. O., a hoci táto vypovedala len o tom, čo jej uviedol poškodený U. O. nemožno jej výpoveď posudzovať ako neobjektívnu resp. nepreukazujúcu vinu obžalovaného a to iba preto, že ide o svedkyňu nepriamu. Uviedla aj, že obžalovaného videla v dome poškodeného, pričom tento nemal iný dôvod navštevovať rodinu poškodeného len ako v súvislosti s trestnou činnosťou kladenou mu za vinu. Práve výpovede nepriamych svedkov sú spôsobilé na to, aby bola preverená hodnovernosť výpovedí svedkov priamych. Navyše dôkazy je súd povinný vyhodnocovať tak jednotlivo, ako aj v ich celku.

V súlade s výpoveďami vyššie uvedených svedkov je navyše aj znalecký posudok preukazujúci skutočnosť, že práve obžalovaný je pisateľom textov predložených poškodeným v konaní. Z týchto textov jednoznačne vyplynulo, že obžalovaný píše poškodenému ohľadom jeho syna U.. Tieto texty preukazujú pravdivosť tvrdení poškodeného a jeho manželky, či nepriamej svedkyne Y. O.. Preto námietkam o nevine, resp. nesprávne súdom vyhodnotených dôkazoch o vine, zo strany obžalovaného, odvolací súd prisvedčiť nemohol. Čo sa týka námietky obžalovaného ohľadom toho, že nie je zrejmé z akého obdobia sú tieto listiny, o ktorých znalec tvrdí, že ich písal obžalovaný, tu je nevyhnutné zdôrazniť, že sa v týchto spomína syn poškodeného /uvedený ako U./, za ktorým manželka poškodeného mala byť. Z uvedenej listiny je zrejmé, že ide o obdobie, kedy manželka poškodeného navštevovala syna vo väzbe. Obžalovaný jej v listine vyslovene uviedol: „aby U. povedala, že to má vybavené“. Uvedený text písaný bez pochyb obžalovaným znovu len umocňuje verziu poškodeného a jeho manželky, že im obžalovaný sľuboval nejaké vybavenie pre syna . Zároveň texty odkazov písaných obžalovaným poškodenému preukazujú aj tú časť tvrdení poškodeného a jeho manželky, že to bol práve obžalovaný , ktorý inicioval ich stretnutia, a kontaktoval ich nielen osobne. Obranu obžalovaného , kedy nemohol namietat znalecký posudok z odboru písomoznalectvo , ktorý ho určil ako autora textov doručených poškodenému, namieta obdobie vzniku textov , považoval odvolací súd za účelovú.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu ohľadom viny obžalovaného, a na toto odôvodnenie odkazuje.

Na záver ohľadom viny krajský súd dopĺňa, že len absencia odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného bránila odvolaciemu súdu posúdiť skutok obžalovaného ako trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 4 Tr.zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr.zák., kde dolná hranica trestnej sadzby je desať rokov, keďže obžalovaný od poškodeného pýtal aj sumu 200.000,- Eur.

Odvolací súd následne preskúmal aj výrok o treste, a dospel k nasledovnému záveru. Trest, ktorý bol súdom prvého stupňa obžalovanému uložený na dolnej hranici podľa § 38 ods. 3 Tr.zák. upravenej trestnej sadzby, keďže obžalovanému bola zistená jedna poľahčujúca a žiadna priťažujúca okolnosť v trvaní 14 mesiacov, podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov plne zodpovedá požiadavkám a kritériám uvedeným v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. , ktoré upravuje účel trestu. Zároveň takýto trest zodpovedá aj zásadám generálnej a individuálnej prevencie, a je aj trestom primeraným a spravodlivým, vyslovene potrebným na nápravu a prevýchovu obžalovaného.

Keďže odvolací súd až na verejnom zasadnutí zistil, že škoda bola poškodenému v celom rozsahu priznaná v civilnom konaní, a to právoplatným rozhodnutím civilného súdu, a toto rozhodnutie na verejnom zasadnutí odvolací súd v celom rozsahu oboznámil, bolo potrebné zrušiť výrok o náhrade škody uvedený v odvolaní obžalovaného napadnutom rozsudku. Hoci Trestný poriadok v ustanovení § 329 v prípade zrušenia výroku o náhrade škody, ak odvolací súd o tomto nerozhodne sám zaväzuje odkázať poškodeného na civilný proces, odvolací súd tak neurobil, nakoľko už v civilnom konaní bolo o nároku poškodeného právoplatne rozhodnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.